

УКРАЇНА
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

РІШЕННЯ № 1012

29 жовтня 2020 р.

46 сесія 7 скликання

Про звернення депутатів Вінницької обласної Ради 7 скликання

Відповідно до частини 2 статті 43 Закону України „Про місцеве самоврядування”, враховуючи ініціативу депутатів Вінницької обласної Ради 7 скликання та висновки постійних комісій обласної Ради, обласна Рада **ВИРІШИЛА:**

1. Схвалити звернення депутатів обласної Ради 7 скликання:

1.1 До Президента України, Голови Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України щодо недопущення прийняття Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо детінізації виробництва сільськогосподарської продукції від 27 лютого 2020 року № 3131. (додаток 1)

1.1.1 Надіслати звернення до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.

1.2 До Кабінету Міністрів України та Міністерства інфраструктури України щодо катастрофічного стану автодороги Т-02-22 «Тульчин-Тростянець-Бершадь». (додаток 2)

1.2.1 Надіслати звернення до Кабінету Міністрів України та Міністерства інфраструктури України.

1.3 До Президента України Володимира Зеленського про вирішення питань пов'язаних із захистом громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи. (додаток 3)

1.3.1 Надіслати це рішення до Президента України Володимира Зеленського.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійні комісії обласної Ради 7 скликання.

Заступник голови обласної Ради

М. КРЕМЕНЮК

Додаток 1
до рішення 46 сесії Вінницької
обласної Ради 7 скликання
від 29 жовтня 2020 року № 1012

ЗВЕРНЕННЯ
депутатів Вінницької обласної Ради 7 скликання
до Президента України, Голови Верховної Ради України, Кабінету
Міністрів України щодо недопущення прийняття законопроекту
про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів
України щодо детінізації виробництва сільськогосподарської продукції
від 27 лютого 2020 року № 3131

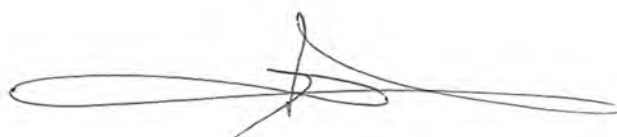
Законопроект має на меті утворити умови для ліквідації тіньових відносин у використанні земель сільськогосподарського призначення та забезпечити рівно напружене оподаткування доходів, одержуваних від такої землі всіма її власниками та користувачами. Для цього пропонується встановити механізм оподаткування доходів фізичних та юридичних осіб - власників та користувачів земельних ділянок сільськогосподарського призначення, який передбачає рівень сплати податків з доходу від використання таких земельних ділянок не нижче, ніж мінімальний розрахунковий податок (поставлене податкове зобов'язання). Планується, що це стимулюватиме їх до офіційного оформлення відносин оренди та праці, унеможливить приховування доходів від оренди та реалізації сільгосппродукції та ухилення їх від оподаткування, а також утворить рівні умови ведення бізнесу для всіх сільгосптоваровиробників.

За даними податкової служби на 2019 рік в Україні є 3,6 млн власників паїв, які володіють 16,4 млн га землі, а середній розмір паю становить 4,1 га. З усіх власників паїв - 2,3 млн осіб самі обробляють свої паї та 1,4 млн осіб, що володіють паями загальною площею 6,1 млн га, здають їх в оренду.

Ідея оподаткування невеликих ділянок землі - це диверсія, адже може фактично знищити українське сільське господарство, а дрібний фермер може просто зникнути.

Ці ініціативи фактично позбавлять українців їхньої землі, адже закон про землю «відкріє ринок», а законопроект № 3131 не залишить вибору, окрім як піти на цей ринок і продати свої земельні наділи.

Посилення податкового тиску на дрібних сільськогосподарських виробників може спричинити продаж або передачу в оренду належних їм земельних ділянок. Також може призвести до збільшення безробіття у сільській місцевості, відтоку робочої сили за кордон, зниження конкуренції та монополізації сільськогосподарського виробництва, зростання продовольчих цін на внутрішньому ринку. Все в сукупності може перекреслити ймовірний позитивний ефект від можливого збільшення податкових надходжень до бюджету. Тож користь від прийняття законопроекту виглядає сумнівною.

Ці нововведення передбачають збільшення податкового навантаження в першу чергу для фізичних осіб - власників та користувачів земельних ділянок. В той же час податковий вплив на юридичних осіб - виробників сільськогосподарської продукції буде мінімальний.

Вважаємо, що цей податок просто змусить селян продавати свою ділянку великим латифундистам. Потім українську землю приберуть до рук іноземні власники.

При цьому держава замість підтримки українського фермерства, навпаки, створює умови, які унеможливають його існування.

Норми законопроекту не враховують належним чином умови ведення бізнесу різних землекористувачів (наприклад, для сімейних фермерських господарств; фермерів, які використовують паї для власного користування і не ведуть товарного виробництва). Внаслідок «бездумного» використання національного багатства – землі вже було розпайовано 27,7 мільйона гектарів, паралельно відбувається приватизація земель членами фермерських господарств, видавалися акти постійного користування, а нині безоплатна приватизація земель для ведення особистого селянського господарства по 2 гектари. Серед власників землі — багато людей, котрі взагалі не збиралися щось на ній робити, людей випадкових, які скористалися можливістю отримати землю безкоштовно. А земля – ресурс вичерпний.

Серед власників паїв – більшість пенсіонерів, які звільнені від сплати податку за землю, також у нас звільнені від сплати ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», а також фізичні особи, визнані законом особами, котрі постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

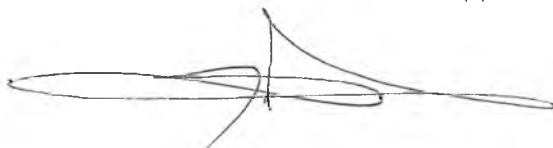
Більш того, згідно з п. 281.2 ст. 281 ПКУ, звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорій фізичних осіб п. 281.1 ст. 281 ПКУ, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм, а саме для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари.

І от маємо ситуацію, коли землі багато, а грошей за неї або взагалі не платять, або платять мало. Тому тепер виникає питання, як «обкласти» податками власників землі.

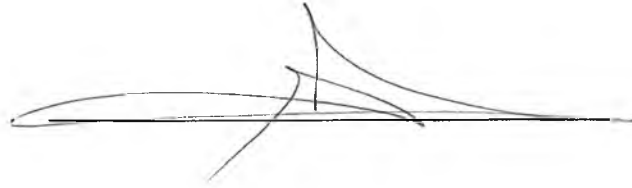
Тож, як ми бачимо й розуміємо, прості фермери, власники паїв постраждають більше і в першу чергу від нововведень, аніж агрохолдинги та латифундисти.

На нашу думку, введення податку з ймовірного доходу - це порушення конституційних прав власників землі. Стаття 14 зазначає, що право власності на землю гарантується. Стаття 78 Земельного кодексу України передбачає, що право власності на землю - це право володіти, користуватися і розпоряджатися земельними ділянками.

Зважаючи на викладене, враховуючи складне соціально-економічне становище більшості жителів України, вважаємо, що ухвалення та імплементація цього закону на практиці означатиме збільшення податкового навантаження на власників земельних ділянок сільгосппризначення,

пайовиків і орендарів сільськогосподарської землі, це неодмінно призведе до загибелі дрібного фермерства, який сьогодні є одним із вітчизняної локомотивів економіки, та тотального обезземелення селянства. Тому, звертаємося з проханням недопущення прийняття законопроекту про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо детінізації виробництва сільськогосподарської продукції від 27 лютого 2020 року № 3131.

СХВАЛЕНО

на 46 сесії Вінницької
обласної Ради 7 скликання
29 жовтня 2020 року

Додаток 2
до рішення 46 сесії Вінницької
обласної Ради 7 скликання
від 29 жовтня 2020 року № 1012

ЗВЕРНЕННЯ
депутатів Вінницької обласної Ради 7 скликання до Кабінету Міністрів
України та Міністерства інфраструктури України щодо катастрофічного
стану автодороги Т-02-22 «Тульчин-Тростянець-Бершадь»

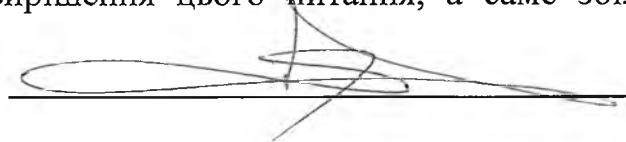
Постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 2018 року № 382 затверджено Державну цільову економічну програму розвитку автомобільних доріг загального користування державного значення на 2018-2022 роки. Мета програми – відновлення та розвиток автомобільних доріг загального користування державного значення, підвищення безпеки руху.

Транспортно-експлуатаційний стан автомобільних доріг загального користування державного і місцевого значення потребує значного поліпшення шляхом спрямування капіталовкладень протягом значного періоду часу та в обсягах, які забезпечували б їхнє відновлення, збереження та належне експлуатаційне утримання.

Однією із проблемних автомобільних доріг є дорога Т-02-22 «Тульчин-Тростянець-Бершадь», яка потребує нагального капітального ремонту так, як практично зруйнована. Адже, покращення якості дорожнього покриття дозволить забезпечити мобільність і інтеграцію, доступ до соціального життя, привабливий інвестиційний клімат та сталий економічний розвиток.

Постановою Кабінету Міністрів України від 01 липня 2020 року № 539 затверджено Порядок використання коштів, виділених для здійснення будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення, відповідно до якого обсяги бюджетних коштів для фінансування дороги Т-02-22 «Тульчин-Тростянець-Бершадь» у 2020 році становлять 50 000 тис. грн та забезпечують ремонт тільки окремих ділянок, тоді як фактична потреба для капітального ремонту вдвічі більша.

На підставі вищезазначеного та враховуючи **КРИТИЧНИЙ** стан автомобільної дороги Т-02-22 «Тульчин-Тростянець-Бершадь», депутатський корпус Вінницької обласної Ради 7 скликання звертається до Кабінету Міністрів України та Міністерства інфраструктури України щодо **НЕВІДКЛАДНОГО** вирішення цього питання, а саме збільшення обсягів фінансування.

СХВАЛЕНО
на 46 сесії Вінницької
обласної Ради 7 скликання
29 жовтня 2020 року

Додаток 3
до рішення 46 сесії Вінницької
обласної Ради 7 скликання
від 29 жовтня 2020 року № 1012

ЗВЕРНЕННЯ

**депутатів Вінницької обласної Ради 7 скликання до Президента України
Володимира Зеленського про вирішення питань пов'язаних із захистом
громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи**

У 2021 році відзначатиметься 35 річниця Чорнобильської трагедії. Згідно з Конституцією України Чорнобильська катастрофа визнана катастрофою планетарного масштабу, бо постраждали близько 5 млн. громадян України, Білорусі, Росії, Польщі, країн Скандинавії та інших країн Європи. Радіаційного зараження зазнали території площею близько 200 тис. квадратних кілометрів.

Героїчними зусиллями, ціною свого здоров'я і життя майже 600 тисяч ліквідаторів, з яких близько 400 тис. - громадяни нашої країни, запобігли наслідкам Чорнобильської катастрофи.

На превеликий жаль, серед живих лишається менше половини з тих співвітчизників, хто боровся з наслідками цієї трагедії.

У 1986-1987 роках у зв'язку зі смертельною загрозою життю було евакуйовано і переселено із заражених територій України понад 130 тисяч осіб. Виконано величезний обсяг унікальних завдань щодо будівництва захисних споруд, дезактивації, протирадіаційного захисту, медичного обстеження і надання кваліфікованої допомоги постраждалому населенню.

Ліквідаторів Чорнобильської катастрофи в Україні і світі називали героями, адже вони врятували і нашу країну, і країни Європи.

На Вінниччині в 1989 році було започатковано громадський чорнобильський рух, місцеві державні адміністрації разом із органами місцевого самоврядування постійно, вшановуючи пам'ять загиблих та померлих ліквідаторів, надають можливу допомогу чорнобильцям та членам їхніх сімей. У містах і селах споруджено пам'ятники, меморіальні знаки на честь подвигу ліквідаторів, щорічно проводяться відповідні заходи.

Разом з тим, починаючи з 2008 року, чорнобильці не відчують належної уваги до себе з боку Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України, системними стали порушення вимог Конституції України, згідно з якими захист постраждалих є обов'язком держави.

Сподівання чорнобильців, що в рік 30-річчя (2016 р.) ситуація зміниться на краще, не справдилися.

До Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» вносилися зміни більше 50 разів, і щоразу вони стосувалися ліквідації або скорочення прав чорнобильців на належний соціальний захист. Попередня влада, незважаючи на те, що наприкінці 2015 року було прийнято Указ Президента України, Постанову Верховної Ради України та розпорядження КМУ по відзначенню 30 роковин Чорнобильської катастрофи, мало що зробила по їх виконанню. Своїми діями Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України в попередні роки грубо порушували конституційні права громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та вимоги Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Напередодні трагічної дати в житті України - 35-х роковин Чорнобильської трагедії, з метою увічнення безсмертного подвигу громадян, які брали участь у ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, вшанування пам'яті загиблих і померлих, посилення соціального захисту ліквідаторів і потерпілих, продовження традиції шанобливого ставлення до ветеранів Чорнобиля, звертаємося до Вас, вельмишановний Володимире Олександровичу, як до гаранта Конституції України з проханням видати Указ Президента України, в якому:

1. Оголосити наступний 2021 рік - роком вшанування подвигу ліквідаторів та пам'яті жертв Чорнобильської трагедії.
2. Заснувати відзнаку Президента України - Пам'ятну медаль «За участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи».
3. Доручити Кабінету Міністрів України:
 - створити Національний організаційний комітет із відзначення 35-х роковин Чорнобильської трагедії та затвердити відповідний план заходів на 2021 - 2023 роки, з урахуванням пропозицій всеукраїнських громадських чорнобильських організацій;
 - у найкоротший термін подати на розгляд Верховної Ради України законодавчі пропозиції щодо відновлення базових норм Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», передусім щодо поліпшення пенсійного забезпечення, виділення житла найбільш нужденним чорнобильцям; поліпшення медичного забезпечення усіх постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи.

СХВАЛЕНО
на 46 сесії Вінницької
обласної Ради 7 скликання
29 жовтня 2020 року